

ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด
พิษณุโลก ที่มีต่อพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562*
KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING OF THE LOCAL GOVERNMENT
OFFICIALS INPHITSANULOKE PROVINCE REGARDING
THE LAND AND BUILDING TAX ACT OF 2019

ปิยพงศ์ ประไพศรี

Piyapong Prapaisri

ชนากานต์ ฉัตรมี

Chanakarn Chatmee

กาญจนา นันทพันธ์

Kanjana Nunthapun

ประสิทธิ์ เพยกลั่น

Prasit Pueakrin

นารี รัตนไชย

Naree Ratanachai

มหาวิทยาลัยภาคกลาง

The University of Central, Thailand

E-mail: Piyapong25099@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก 2) ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 และ 3) ศึกษาการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ของเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกซึ่งงานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวนทั้งสิ้น 120 คนใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ร้อยละและค่าเฉลี่ยและสถิติเชิงอนุมานได้แก่ค่าสถิติแบบ t-test และ One-Way ANOVA โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปประมวลผล ผลการวิจัยพบว่าความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติ

* Received September 18, 2021; Revised January 5, 2022; Accepted February 1, 2022



ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 อยู่ในระดับปานกลางเพศที่ต่างกันมีผลต่อความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในส่วนของข้อเสนอแนะผู้สนใจควรพัฒนาแบบสำรวจเพื่อเก็บข้อมูลและศึกษาในพื้นที่และประชากรที่กว้างขึ้นเช่นในระดับภูมิภาคและระดับประเทศซึ่งจะทำให้เห็นว่าบริบทในระดับภูมิภาคหรือระดับประเทศ ซึ่งจะทำให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 มากขึ้น และนำผลของการศึกษามาใช้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำให้มีการปรับปรุงหรือกำหนดมาตรการที่จะขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจ, พระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562, เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the personal factors of land and plant tax officers of local administrative organizations in Phitsanulok Province; 2) to study the level of knowledge and understanding of the Land and Buildings Tax Act B.E. 2562 and 3) A comparative study of personal factors affecting knowledge and understanding of the Land and Buildings Tax Act B.E. 2562 (2019) of Land and Plant Tax Collecting Officers of local administrative organizations in Phitsanulok Province. This research is quantitative research. The sample group used in the research consisted of 120 people. The questionnaire was used as a tool to collect data. The data were analyzed using descriptive statistics, namely: percentage and mean and inferential statistics such as t-test and One-Way ANOVA statistic using ready-made computer program. The results showed that the knowledge and understanding of local administrative organizations in Phitsanulok Province towards the Land and Buildings Act B.E. 2562 was at a moderate level. Different sexes affect the knowledge and understanding of the Land and Buildings Act B.E. 2562 of local government officials in Phitsanulok province differently. At the level of significance 0.05, in the recommendation section, interested parties should develop a survey to collect data and study in a wider area and population such as at the regional and national level, which will show that the regional or national context This will

enable local administrative organizations to have greater knowledge and understanding of the implementation of the Land and Buildings Act B.E. Drive the policy towards the most efficient implementation.

Keywords: Knowledge and Understanding, Land and Building Tax Act 2019, Local Government Official

บทนำ

ประเทศไทยได้มีความพยายามหลายครั้งที่จะแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 และภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้มากพอที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสาธารณูปโภคให้มีคุณภาพอย่างอารยประเทศแต่ไม่ประสบผลสำเร็จอย่างไรก็ตามในรัฐบาลพลเอกประยุทธ์จันทร์โอชาได้แก้ไขปัญหานี้จนสำเร็จในปี พ.ศ. 2562 โดยตราเป็นพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 แม้ว่าไม่สามารถที่จะให้รายได้แก่ท้องถิ่นเป็นจำนวนมากแต่ก็ต้องถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี (วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์, 2563) กฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดินและกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้วการจัดเก็บภาษีตามกฎหมายทั้งสองฉบับไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันจึงเห็นสมควรยกเลิกกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวและให้ใช้กฎหมายว่าด้วยภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 แทนโดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบการจัดเก็บภาษีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ในปัจจุบันประเทศไทยได้มีการจัดเก็บภาษีที่เกี่ยวข้องกับการถือครองที่ดินอยู่สองชนิดคือภาษีโรงเรือนและที่ดินและภาษีบำรุงท้องที่แต่ในงานวิจัยโดยส่วนใหญ่สนับสนุนการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแทนภาษีการถือครองที่ดินที่มีอยู่ เนื่องจากภาษีการถือครองที่ดินที่ใช้อยู่ในปัจจุบันทำให้เกิดปัญหาหลายประการเช่นภาษีโรงเรือนและที่ดินมีฐานภาษีที่มีการจัดเก็บซ้ำซ้อนกับภาษีเงินได้จากค่าเช่า และเก็บภาษีในอัตราสูงถึงร้อยละ 12.5 ของค่าเช่ารายปีรวมถึงยังมีข้อยกเว้นของภาษีสำหรับเจ้าของที่อาศัยอยู่เอง จึงทำให้รัฐบาลจัดเก็บภาษีได้น้อยลงส่วนภาษีบำรุงท้องที่ได้ใช้ราคาปานกลางของที่ดินตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521-2524 ทำให้รัฐบาลได้รายรับจากภาษีน้อยและยังมีการคำนวณภาษีในอัตราถดถอยทำให้ผู้ที่มีที่ดินจำนวนมากเสียภาษีน้อยลงรวมถึงการลดหย่อนภาษีสำหรับบ้านที่อยู่อาศัย จึงทำให้บ้านที่พักอาศัยส่วนใหญ่ไม่ถูกจัดเก็บภาษี (อัศววัฒน์ ศรีนวล, 2560) ดังนั้นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างนี้เป็นความพยายามที่จะแก้ไขในเรื่องของข้อบกพร่องของภาษีโรงเรือนและที่ดินรวมถึงภาษีบำรุงท้องที่โดยรวมภาษีทั้ง 2 ชนิดเข้าด้วยกันเพื่อให้การจัดเก็บภาษีจากทรัพย์สินในท้องถิ่นเป็นไปอย่างครอบคลุมมีความสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันจะเป็นการสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่นและสร้างความเป็น



ธรรมในสังคมและหากมีการนำกฎหมายเกี่ยวกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างมาใช้จะทำให้เกิดประโยชน์ (เอกราช บุญเรือง, 2558)

ในขณะที่เดียวกันพบว่าองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในตำบลส่วนใหญ่ประสบปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาประชาชนผู้เสียภาษีขาดความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล ปัญหาเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีของรัฐขาดการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ ปัญหาความรวดเร็วในการให้บริการกรณีเมื่อมีผู้มาชำระภาษีในปริมาณมากในคราวเดียวกันและปัญหาเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 เป็นต้นจากเหตุผลที่พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การจัดเก็บภาษีจากทรัพย์สินในท้องถิ่นมีความเป็นระบบมากขึ้น กระตุ้นการใช้ประโยชน์จากที่ดิน ทำให้มีการกระจายอำนาจในการถือครองที่ดิน เกิดการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสร้างความเป็นธรรมให้กับผู้เสียภาษี รวมทั้งเป็นการช่วยสร้างรายได้ที่มากขึ้นให้กับท้องถิ่นด้วย การบังคับใช้พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพ.ศ.2562 ย่อมต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจและความพร้อมของผู้ใช้กฎหมายภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างรวมทั้งระบบสนับสนุนต่างๆ เพื่อให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังพบวก่อนที่กฎหมายจะบังคับใช้เจ้าของทรัพย์สินบางรายเปลี่ยนสภาพที่ดินที่รกร้างว่างเปล่าให้เป็นพื้นที่การเกษตรเพื่อจะได้รับการยกเว้นภาษี และหลังจากการบังคับกฎหมายพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งยังไม่พร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมายทำให้เจ้าหน้าที่จัดเก็บและประชาชนผู้เสียภาษีเกิดความสับสนจากความไม่ชัดเจนในการจัดเก็บภาษี สถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ภาครัฐจะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจ ให้กับผู้ปฏิบัติสามารถนำนโยบายหรือกฎหมายฉบับนี้ไปใช้กับประชาชนในพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุดทั้งนี้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 เพื่อนำมาปฏิบัติงานหรือการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้การจัดเก็บภาษีจากทรัพย์สินสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้และมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวและมีความเป็นธรรมกับผู้เสียภาษี

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญที่จะต้องมีการศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางให้องค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ในประเทศ สามารถนำมาปรับใช้ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลของตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาการจัดเก็บภาษีที่เอื้อต่อการจัดทำบริการสาธารณะให้กับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ของเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก
3. เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ของเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ด้านประชากร (Population) และกลุ่มตัวอย่าง (Sample)

1.1 ประชากร (Population) คือ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลกที่รับผิดชอบในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง จำนวน 94 ตำบล รวมทั้งหมดจำนวน 170 คน (กรมปกครองส่วนท้องถิ่น, 2563)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลกที่รับผิดชอบในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยใช้การเลือกสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) จำนวนทั้งหมด 120 คน โดยใช้สูตรของเครซีและมอร์แกน (Krejcie, R. V., & Morgan, D. W, 1970) ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.05

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้พัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม การตรวจสอบความน่าเชื่อถือเครื่องมือโดยการนำแบบสอบถามที่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 จำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาแล้วนำไปหาค่าความเที่ยงตรงโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.67-1.00 ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 1.00 นำไปทดลองใช้กับกลุ่มคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และได้หาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach, L. J, 1990) ของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 ถือว่าผ่านเกณฑ์แบบสอบถาม (Questionnaire) จำแนกเป็น 2 ส่วนได้แก่ ส่วนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน จำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรมเรื่องหมวด



ฐานภาษี อัตราภาษีและการคำนวณภาษีของพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 (Checklist) และส่วนที่ 2. ความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 จำนวน 30 ข้อ โดยแยกแต่ละหมวด ได้แก่ หมวดทั่วไป หมวดคณะกรรมการวินิจฉัย หมวดคณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัด หมวดการสำรวจและจัดทำบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง หมวดฐานภาษี อัตราภาษี และการคำนวณภาษี หมวดการประเมินภาษี การชำระภาษีและการคืนภาษี หมวดการลดและการยกเว้นภาษี หมวดภาษีค้างชำระ หมวดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม หมวดการคัดค้านและการอุทธรณ์การประเมินภาษี หมวดบทกำหนดโทษ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งเกณฑ์ในการวัดมีการ กำหนดระดับมาตราส่วนที่เป็นข้อความให้เป็นค่าน้ำหนักตัวเลขตามวิธีลิเคิร์ต (Likert, Rensis, 1967)

3. การรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการส่งลิงค์แบบสอบถามออนไลน์ให้กับเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก และเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้ภายหลังจากการตอบแบบสอบถามเสร็จ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา พบว่าเป็น แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ครบตามจำนวน 120 คน รวม 120 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ (1) การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยนำเสนอเป็นตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้อธิบายปัจจัยส่วนบุคคล ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้อธิบายระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 โดยเกณฑ์การให้คะแนน โดยแบ่งออกเป็น 2 คำตอบของแบบสอบถาม หากตอบ ตอบถูก ให้ 1 คะแนน หากตอบผิด ให้ 0 คะแนน และนำข้อมูลมาแปลค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจ และทำการวิเคราะห์ค่าคะแนนของแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยจากการหาความกว้างของอันตรภาค ดังนั้นคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 0.67 - 1.00 หมายถึงระดับความรู้ความเข้าใจมากคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 0.34 - 0.66 หมายถึงระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง และคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 0.00 - 0.33 หมายถึงระดับความรู้ความเข้าใจน้อยโดยใช้ระยะเวลาที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2564 - 31 พฤษภาคม 2564 และ (2) การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ด้วยเครื่องมือทางสถิติใช้สถิติ : t-Test, One Way Anova (F-test) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
เพศ		
ชาย	33	27.5
หญิง	87	72.5
อายุ		
ไม่เกิน 30 ปี	68	56.7
31-40 ปี	27	22.5
41-50 ปี	23	19.2
สูงกว่า 51 ปี	2	1.6
สถานภาพ		
โสด	82	68.3
สมรส	33	27.5
หม้าย/หย่าร้าง	5	4.2
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	103	85.8
ปริญญาโท	15	12.5
ปริญญาเอก	2	1.7
ประสบการณ์ในการทำงาน		
1-5 ปี	77	64.2
6-10 ปี	21	17.5
11-15 ปี	16	13.3
16-20 ปี	6	5.0
ตำแหน่งงาน		
เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	68	56.6
เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้	24	20
นักวิชาการจัดเก็บรายได้	5	4.2
ผู้อำนวยการกองคลัง	2	1.7
อื่น ๆ	21	17.5
จำนวนครั้งในการอบรม		
1 ครั้ง	91	75.8
2 ครั้ง	22	18.4
3 ครั้ง	4	3.3
มากกว่า 3 ครั้ง	3	2.5
รวม	120	100



จากตารางที่ 1 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 87คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 รองลงมาเพศชายจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ตามลำดับ

จากตารางที่ 1 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 30ปีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7รองลงมา มีอายุ 31– 40 จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 และอายุ 41-50 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 และสูงกว่า 51ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

จากตารางที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่โสด จำนวน 82 คนคิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมา สมรส จำนวน 33 คนคิดเป็นร้อยละ 27.5 และหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

จากตารางที่ 1 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 103 คนคิดเป็นร้อยละ 85.8 รองลงมาระดับปริญญาโท จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 12.5 และปริญญาเอก 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

จากตารางที่ 1 ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมา 6-10 ปี จำนวน 21 คนคิดเป็นร้อยละ 17.5 และ 11-15 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และ 16-20 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

จากตารางที่ 1 ตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7 รองลงมา ตำแหน่งเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ จำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 20 และ ตำแหน่ง นักวิชาการจัดเก็บรายได้จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และ ผู้อำนวยการกองคลัง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และตำแหน่งอื่น ๆ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ตามลำดับ

จากตารางที่ 1 จำนวนครั้งในการเข้ารับการอบรมของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้ารับการอบรมจำนวน 1 ครั้ง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 75.8 รองลงมา จำนวน 2 ครั้ง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 และ จำนวน 3 ครั้งจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และมากกว่า 3 ครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5ตามลำดับ

2. ระดับความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .58) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 จำแนกรายข้อ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562	Mean	Std. Deviation	แปลผล
1.ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เก็บภาษีที่ดินเพื่อกระตุ้นให้เกิดการใช้ประโยชน์ในที่ดิน	.93	.264	มาก
2.เขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" คือ เขตเทศบาล เขตองค์การบริหารส่วนตำบล เขตกรุงเทพมหานคร	.27	.444	น้อย
3.ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่เป็นทรัพย์สินที่ได้รับการยกเว้น คือทรัพย์สินของรัฐ สาธารณะ	.80	.402	มาก
4.พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างผลบังคับใช้ 31 ส.ค. 63	.55	.500	ปานกลาง
5.ผู้เป็นเจ้าของครอบครองที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอยู่ในวันที่ 1 เมษายน เสียภาษีในปีนั้น	.56	.499	ปานกลาง
6.คณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง มหาตไทย	.24	.430	น้อย
7.การประชุมวินิจฉัยภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างต้องเข้าประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งทั้งหมด	.73	.444	มาก
8.ในแต่ละจังหวัดยกเว้นกรุงเทพมหานคร “คณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัด	.28	.453	น้อย
9.คณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างมีหน้าที่พิจารณาอัตราภาษีตามร่างบัญญัติท้องถิ่น	.53	.501	ปานกลาง
10.การใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างเปลี่ยนแปลงไป เพิ่มขึ้นลดลง แจ่ง 90วัน	.22	.414	น้อย
11.กรณีผู้เสียภาษีไม่ส่งมอบเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแจ้งผู้บริหาร	.69	.464	มาก
12.การคำนวณมูลค่าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและห้องชุดใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์	.80	.402	มาก
13.หน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดเก็บภาษีเทศบาลองค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร	.29	.456	น้อย
14.กรมที่ดินหรือสำนักที่ดินส่งข้อมูลราคาประเมินทุนทรัพย์ให้องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น	.51	.502	ปานกลาง
15.ภาระภาษีแต่ละปีต้องคำนวณฐานภาษีรวมที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทั้งหมด	.77	.425	มาก



ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562	Mean	Std. Deviation	แปลผล
16.ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างการคำนวณภาระภาษี(มูลค่าที่ดิน + มูลค่าสิ่งปลูกสร้าง) x อัตราภาษี	.79	.408	มาก
17.นิติบุคคลได้รับยกเว้นบ้านหลังแรกไม่เกิน 50 ล้านบาท	.52	.502	ปานกลาง
18.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเอกสารพร้อมแบบประเมินภายในเดือนมีนาคม	.37	.484	ปานกลาง
19.ประเมินแบบภาษีประกอบด้วย รายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ราคาประเมินทุนทรัพย์	.75	.435	มาก
20.สิ่งปลูกสร้างเสียหายมีสิทธิ์ส่งเรื่องยกเว้นต่อผู้บริหารท้องถิ่นตามกฎหมายระเบียบรัฐมนตรี	.79	.408	มาก
21.จดทะเบียนนิติกรรมสามารถทำได้โดยไม่ต้องแจ้งไม่จ่ายค่าภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	.42	.495	ปานกลาง
22.ผู้เสียภาษีค้างชำระเบี้ยปรับเงินเพิ่ม45 วันหลังจากได้หนังสือแจ้งเตือน	.42	.495	ปานกลาง
23.เงินที่ขายทอดตลาดจะหักไว้เป็นภาษีค้างชำระ เงินเพิ่ม ค่าใช้จ่ายอื่นๆที่ยึดอายัด	.75	.435	มาก
24.การขายทอดตลาดไม่สามารถทำได้ในช่วงอุทธรณ์ฟ้องร้องคดีต่อศาล	.79	.408	มาก
25.เสียภาษีไม่ชำระตามกำหนดระยะเวลาเสียร้อยละ 50ของจำนวนค้างชำระ	.53	.501	ปานกลาง
26.ผู้เสียภาษีไม่ชำระตามเวลาที่กำหนดเสียเงินเพิ่มร้อยละ 3ต่อเดือน	.49	.502	ปานกลาง
27.ประเมินภาษีเรียกเก็บไม่ถูกต้องให้มีสิทธิ์คัดค้านและทบทวนสิทธิ	.83	.382	มาก
28.การคัดค้านไม่ทุเลาการชำระภาษีจะยื่นอุทธรณ์ชำระภาษี ชำระแค่ส่วนต่าง	.77	.425	มาก
29.เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามเสียค่าปรับต้องระวางโทษ 5000 บาท	.38	.488	ปานกลาง
30.หากกระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับจำนวนภายใน 30 วันคดีถือว่าสิ้นสุด	.80	.402	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	.58	.095	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 ระดับความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกรายข้อ พบว่าระดับความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562สูงที่สุดได้แก่ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เก็บภาษีที่ดินเพื่อกระตุ้นให้เกิดการใช้ประโยชน์ในที่ดินมากที่สุด(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .93) และระดับความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562ต่ำที่สุดได้แก่ระดับความรู้ความเข้าใจในด้านการใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างเปลี่ยนแปลงไป เพิ่มขึ้นลดลง แจ้ง 90 วัน น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .22)ในส่วนของระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ของเจ้าหน้าที่

จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .58)

3. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562

ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562			
ปัจจัยส่วนบุคคล	t	F	Sig
เพศ	-2.688	-	.008*
อายุ	-	1.351	.261
สถานภาพ	-	.352	.704
ระดับการศึกษา	-	1.531	.221
ตำแหน่ง	-	.519	.722
ประสบการณ์ในการทำงาน	-	.834	.506
จำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรม	-	1.350	.262

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 จำแนกตามเพศ พบว่า เพศที่ต่างกันมีผลต่อความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 จำแนกตามเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 จำแนกตามอายุ พบว่า อายุที่ต่างกันมีผลต่อความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 จำแนกตามสถานภาพ พบว่า สถานภาพ ที่ต่างกันมีผลต่อความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษา ที่ต่างกันมีผลต่อความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อ



พระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ประสบการณ์ในการทำงาน ที่ต่างกันมีผลต่อความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 จำแนกตามตำแหน่งในปัจจุบัน พบว่า ตำแหน่งงานปัจจุบัน ที่ต่างกันมีผลต่อความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 จำแนกตามจำนวนที่เข้ารับการอบรม พบว่า จำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรม ที่ต่างกันมีผลต่อความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562อยู่ในระดับปานกลางเนื่องจากการจัดอบรมจากภาครัฐเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้กับผู้ปฏิบัติงานนโยบายหรือกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562ไปใช้กับประชาชนในพื้นที่ ยังไม่เพียงพอเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกส่วนใหญ่ได้รับการอบรมพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 จำนวน 1 ครั้งและผู้บริหารท้องถิ่นไม่ได้เข้าร่วมการอบรมความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างกับบุคคลากร เป็นเพียงการมอบนโยบายในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและการสนับสนุนเชิงงบประมาณเพื่อรองรับการจัดเก็บภาษี ซึ่งการฝึกอบรมเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีระบบ เพื่อให้บุคคลได้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง กระทั่งเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ตลอดจนพัฒนาความสามารถจนเกิดทักษะและความชำนาญซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวรารักษ์ ธรรมาภิสมัยและศิริศักดิ์ เหล่าจันทาม ได้ทำการศึกษา ความพร้อมในการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น (วรารักษ์ ธรรมาภิสมัย และศิริศักดิ์ เหล่าจันทาม, 2563) ผล

การศึกษาพบว่าเทศบาลได้มีการมอบหมายให้บุคลากรผู้รับผิดชอบเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ที่จัดโดยหน่วยงานส่วนกลางและสถาบันการศึกษา ภายหลังจากการอบรมบุคลากรที่ได้รับมอบหมายจะนำเอาความรู้และความเข้าใจดังกล่าวมาถ่ายทอดผ่านกระบวนการจัดการความรู้ในองค์กร (KM) อีกทั้ง พวงแก้ว แสงบุญเรือง ได้ทำการศึกษา การพัฒนาชุดฝึกอบรมที่เหมาะสมกับการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลกรือสาขาทำบลแม่แจ่ม อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ (พวงแก้ว แสงบุญเรือง และคณะ, 2558) ผลการศึกษาพบว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ทักษะและเจตคติในการทำงานที่ได้รับมอบหมายเฉพาะอย่างให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพกลุ่มทดลองที่ใช้การฝึกอบรมมีระดับความรู้ความเข้าใจมากกว่ากลุ่มควบคุมที่อ่านเอกสารแผ่นพับการฝึกอบรมที่ตอบสนองความต้องการของบุคลากรเน้นกระบวนการเรียนรู้ลงมือปฏิบัติ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงอันเป็นประโยชน์ทั้งต่อหน่วยงานและผู้เข้ารับการอบรมเอง

การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ของเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศที่ต่างกันมีผลต่อความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่แตกต่างกันเนื่องจากตำแหน่งงานเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพิษณุโลกส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุไม่เกิน 30 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี ปัจจุบันเพศหญิงมีความเท่าเทียมเพศชาย เพศหญิงมีความต้องการทำงานมากขึ้นเพื่อที่จะสามารถพึ่งพาตนเองได้ การมีครอบครัวและมีลูกอาจเป็นอุปสรรคต่อการทำงานและความก้าวหน้าในอาชีพสภาพเพศในแง่ของคุณลักษณะทางเพศนั้นมีบทบาทต่อประสบการณ์ในการทำงานและโอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ ส่งผลต่อการประเมินประสิทธิภาพการทำงาน รวมถึงมีความเชื่อมโยงกับความสำเร็จในงานที่ทำ หากบุคคลนั้นได้ทำงานในอาชีพที่มีคุณลักษณะที่ตรงกับเพศของตนซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิรัชญา สุขไหวได้ทำการศึกษา ปัญหาในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่เทศบาลในเขตจังหวัดลำพูน (จิรัชญา สุขไหว, 2558) ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่เทศบาลในเขตจังหวัดลำพูนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 65.9 อายุอยู่ระหว่าง 31 - 40 ปีคิดเป็นร้อยละ 44.0 การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 67.0 มีตำแหน่งเป็นพนักงานจัดเก็บรายได้คิดเป็นร้อยละ 74.7 อีกทั้ง ปัทมา บุญช่วย ได้ทำการศึกษาการศึกษาความสัมพันธ์ของเพศต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ (ปัทมา บุญช่วย, 2558) ผลการศึกษาพบว่าเพศ



หญิงมีความสัมพันธ์ต่อด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน การฝึกอบรมและพัฒนา มากกว่าเพศชาย ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และจำนวนครั้งที่เข้าอบรมที่ต่างกันมีผลต่อความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ที่ไม่แตกต่างกันเนื่องจากพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 เป็นความรู้ใหม่ และเพิ่งได้ถูกบังคับใช้มีระยะเวลาในกระบวนการออกสำรวจข้อมูลที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและนำข้อมูลที่สำรวจได้มาจัดทำฐานข้อมูลน้อย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยส่วนใหญ่ไม่ได้เตรียมความพร้อมของข้อมูลไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะมีหนังสือสั่งการและเป็นการดำเนินการโดยรอการสั่งการจากส่วนกลางซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของมายามีน หวันฮัซซัน และคณะ ได้ทำการศึกษา ความพร้อมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนราธิวาส (มายามีน หวันฮัซซัน และคณะ, 2563) พบว่า ระดับการศึกษา อายุ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนราธิวาส อีกทั้งอำนาจ สังค์ช่วย ได้ทำการศึกษา ปัญหาอุปสรรคและผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีตาม พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น (อำนาจ สังค์ช่วย, 2564) ผลการศึกษาพบว่า งานการสำรวจภาคสนาม การประเมินภาษี จัดทำบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ด.ส.3.) การประกาศบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์ การคำนวณภาษี ซึ่งต้องใช้เวลาในการดำเนินงานแต่ละประเภทพอสมควร การประกาศใช้กฎหมายใหม่จัดเก็บภาษียุติเร็วเกินไป (ภายในเดือนสิงหาคม 2563) หน่วยงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการเจ้าหน้าที่และประชาชนที่เกี่ยวข้องตั้งตัวไม่ทัน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยดังกล่าวข้างต้นพบว่า เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุไม่เกิน 30 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี สาเหตุมาจากในปัจจุบันเพศหญิงมีความเท่าเทียมเพศชาย เพศหญิงมีความต้องการทำงานมากขึ้นเพื่อที่จะสามารถพึ่งพาตนเองได้ การมีครอบครัวและมีลูกอาจเป็นอุปสรรคต่อการทำงานและความก้าวหน้าในอาชีพ ส่วนระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ของเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับปานกลางสาเหตุมาจากมีจำนวนครั้งในการเข้ารับการอบรมมีจำนวนน้อยจึงเป็นสาเหตุทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจที่มีต่อพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูก

สร้าง พ.ศ.2562 ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ดังนั้นจึงควรเพิ่มการจัดฝึกอบรมภายใน โดยใช้การอบรมแบบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ศึกษาประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริง และปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต นำเอาเทคโนโลยีและวิธีการต่าง ๆ เข้ามาใช้ในการฝึกอบรม เช่น การมีฝึกอบรมบุคลากรผ่านทางระบบออนไลน์ การจัดทำฐานข้อมูล KM เป็นต้นและเพศที่ต่างกันของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 แตกต่างกัน สาเหตุมาจากพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 เป็นสิ่งใหม่ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อม อบรมและพัฒนาสภาพแวดล้อมความสัมพันธ์ต่อด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน การฝึกอบรมและพัฒนาคุณลักษณะทางเพศนั้นมีบทบาทต่อประสบการณ์ในการทำงานและโอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ ส่งผลต่อการประเมินประสิทธิภาพการทำงาน รวมถึงมีความเชื่อมโยงกับความสำเร็จในงานที่ทำ หากบุคคลนั้นได้ทำงานในอาชีพที่มีคุณลักษณะที่ตรงกับเพศของตน

ในส่วนของการเสนอแนะผู้สนใจควรนำเอาผลการศึกษามาได้จากการผลงานวิจัยไปพัฒนาเป็นแบบสำรวจเพื่อเก็บข้อมูลและศึกษาในพื้นที่และประชากรที่กว้างขึ้นเช่นในระดับภูมิภาคและระดับประเทศซึ่งจะทำให้เห็นว่าบริบทในระดับภูมิภาคหรือระดับประเทศ ซึ่งจะทำให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 มากยิ่งขึ้น และนำผลของการศึกษาดังกล่าวมาใช้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้มีการปรับปรุงหรือการกำหนดมาตรการที่จะขับเคลื่อนให้การนำเอานโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมปกครองส่วนท้องถิ่น. (2563). บัญชีรายชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก. เรียกใช้เมื่อ 14 พฤษภาคม 2564 จาก https://www.lpd.go.th/myFile/file2_05102016_13.27.56.pdf
- จิรัชญา สุขไหว. (2558). ปัญหาในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่เทศบาลในเขตจังหวัดลำพูน. ใน การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต สาขาบัญชี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปัทมา บุญช่วย. (2558). การศึกษาความสัมพันธ์ของเพศต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัท เอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. ใน วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาการบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- พวงแก้ว แสงบุญเรือง และคณะ. (2558). การพัฒนาชุดฝึกอบรมที่เหมาะสมกับการจัดเก็บภาษีของเทศบาล ตำบล กรณศึกษาตำบลแม่แจ่ม อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่. วารสารพัฒนเศรษฐศาสตร์, 11(1), 125-133.



- มายามีน หวันอัชชัน และคณะ. (2563). ความพร้อมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตาม พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนราธิวาส. ใน การประชุมมหาดไทยวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 11. สงขลา.
- วราภรณ์ ธรรมาภิสมัย และศิริศักดิ์ เหล่าจันทาม. (2563). ความพร้อมในการจัดเก็บภาษีตาม พระราชบัญญัติ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น. *Journal of Modern Learning Development*, 5(6), 246-260.
- วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์. (2563). พระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562. *วารสารบัณฑิตศึกษานิติศาสตร์*, 13(1), 103-119.
- อัศววัฒน์ ศรีนวล. (2560). วิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างฉบับใหม่. เรียกใช้เมื่อ 16 พฤษภาคม 2564 จาก <http://www.assumptionjournal.au.edu/index.php/LawJournal/article/view/3132>
- อำนวย สังข์ช่วย. (2564). ปัญหาอุปสรรคและผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีตาม พ.ร.บ. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น. *วารสารวิชาการ และวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 11(3), 287-300.
- เอกราช บุญเรือง. (2558). ความพร้อมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วน. เรียกใช้เมื่อ 16 พฤษภาคม 2564 จาก <http://www.copag.msu.ac.th/journal/filesjournal/5-1/190120171254098.pdf>
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper Collins. Publishers.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and psychological measurement*, 30(3), 607-610.
- Likert, Rensis. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale*. In Reading in Fishbein, M (Ed.), *Attitude Theory and Measurement*. New York: Wiley&Son.